

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er jo langt henne i rækken af de korte bemærkninger, men arbejdsministeren sagde, at alle, hun har talt med, er glade. Jeg er bange for, at arbejdsministeren udelukkende bevæger sig i det offentlige, og jeg tror, at arbejdsministeren skulle meget mere ud i erhvervslivet. Erhvervslivet har allerede problemer med orlovsordningen, og især det mindre erhvervslev, hvor folk har specielle opgaver, og hvor de er både midlertidigt og med kort varsel svære at undvære, vil få flere problemer.

Arbejdsministeren sagde også, at det ikke var så slemt, at der ud af 49.000 sygeplejersker manglede 3.000. Jeg var nær faldet ned af stolen; 3.000 er jo over 5 pct. Vil det sige, at disse 3.000 sygeplejersker ikke laver noget, eller hvad er det, der gør, at man kan undvære 3.000 sygeplejersker? Det ender vel med, at vi får et postulat om, at jo flere sygeplejersker, der mangler, jo lettere får vi bugt med ventelisterne.

Ministeren reklamerer meget aktivt for arbejdsformidlingen. Når erhvervslivet skal søge folk, skal de i hvert fald ikke gøre det, de altid har gjort, og som de har haft stor succes med. Nu skal de lade være med at bruge dagspressen og bruge arbejdsformidlingen. Er arbejdsformidlingen ikke tilfældigvis nøjagtig dem, der ikke kan nå det af regeringen pålagte lovbestemte arbejde? Så vidt jeg har oplevet, er der ikke rigtig lavet nogen af disse individuelle handlingsplaner, som man dårligt nok ved hvad er, men alligevel mener ministeren uden videre, at arbejdsformidlingen blot kan foretage sig noget mere og nok skal kunne nå det hele og i hvert fald hurtigt kan overtage dagspressens rolle på dette område.

Til fru Lilli Gyldenkilde må jeg lige hurtigt sige, at jeg kan forstå, at de privathospitaler, som næsten ikke er til at få øje på, har meget større indflydelse på hospitalsvæsenets effektivitet – jeg troede nu, de reparerede nogle skader – end fraværet af sygeplejersker på de offentlige sygehuse; det beklager jeg meget.

Jeg tror, at vi skal have fat i arbejdet i stedet for i orloven.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg må i hvert fald gøre den indrømmelse, at jeg vist nok fik provokeret til den sygehusde-

bat, som nogle har så meget hjerte for, og som man kunne have ønsket sig at flere ordførere havde haft hjerte for under den foregående regering; men lad nu det ligge.

Hr. Jan Køpke Christensen spurgte – sådan opfattede jeg det i hvert fald – om jeg helt ville afvise, at orlovsordningerne skulle have bidraget til problemerne på sygehuse. Det vil jeg selvfølgelig ikke afvise, for det er klart, at hvis et system som sundhedsvæsenet er udpint i forvejen, hvis der i forvejen mangler sygeplejersker i normerede sygeplejestillinger, og hvis sygehuse ikke i tilstrækkelig grad vil tage de nyuddannede social- og sundhedsmedarbejdere ind, i takt med at de er uddannede, forbedrer det ikke situationen, at 3.000 sygeplejersker får orlov; det vil jeg blankt erkende.

Jeg vil så undre mig over, at af de 3.000, som hr. Kai Dige Bach var forskrækket over, forstod jeg, at ca. halvdelen var på orlov, fordi de havde aftalt det med deres arbejdsgivere, og altså ikke på orlov, fordi de havde sagt, at de om 4 uger gerne ville hjem og passe børn.

Det er nogenlunde halvdelen, sådan som tallene er gjort op af arbejdsgiver og arbejdstager imellem, og da jeg har forstået, at Venstre og De Konservative lægger vægt på, at man aftaler sig til rette, må jeg sige, at det har man faktisk gjort for halvdelens vedkommende, og sygehusedelserne må så have vurderet, at de pågældende kunne undværes. Men jeg vil godt medgive hr. Jan Køpke Christensen, at det ikke bidrager til en løsning, og at det måske lige præcis er det, der kan vælte læsset, sådan som nogle har nævnt det.

Hr. Jørgen Winther var inde på, at vores aftale ikke var god nok, men hvorfor ikke? Nu er hr. Jørgen Winther her ikke, så jeg vil lige vente med det.

Fru Charlotte Antonsen spurgte, om vi var ligeglade med landets sygehuse, og det er også noget af det, fru Karen Højte Jensen har været inde på. Vi er naturligvis ikke ligeglade med landets sygehuse. Vi synes, der er alt for lange ventelister og alt for få sygeplejersker, og regeringen har netop i mange timer forhandlet med både arbejdsgiverorganisationer og arbejdstagerorganisationer, undervisningsminister, sundhedsminister, arbejdsminister og finansminister for at få indlagt en økonomisk ramme og en forståelse for, at vi udvider uddannelseskapaciteten ganske væsentligt på begge områ-